

Datum van inontvangstneming : 16/05/2023

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-169/23 – 1

Zaak C-169/23

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

17 maart 2023

Verwijzende rechter:

Kúria (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

8 februari 2023

Verzoekster tot cassatie, verweerster in eerste aanleg (hierna: verweerster):

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Verweerder in cassatie, verzoeker in eerste aanleg (hierna: verzoeker):

UC

Beslissing

van de Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije)

als cassatierechter

[OMISSIS]

Verzoeker: UC

([OMISSIS] Boedapest [OMISSIS])

[OMISSIS]

Verweerster: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

([OMISSIS] Boedapest [OMISSIS])

[OMISSIS]

Voorwerp van het hoofdgeding: zaak betreffende gegevensbescherming

Partij die cassatieberoep heeft ingesteld: verweerster

[OMISSIS]

Dictum

De Kúria verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1) Moet artikel 14, lid 5, onder c), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming; hierna: „AVG”), gelezen in samenhang met artikel 14, lid 1, en overweging 62 AVG, aldus worden uitgelegd dat de uitzondering van artikel 14, lid 5, onder c), AVG niet van toepassing is op gegevens die door de verwerkingsverantwoordelijke in het kader van de eigen procedure worden gegenereerd, maar uitsluitend op gegevens die de verwerkingsverantwoordelijke uitdrukkelijk van derden heeft verkregen?

2) Indien artikel 14, lid 5, onder c), AVG ook van toepassing is op gegevens die door de verwerkingsverantwoordelijke in het kader van de eigen procedure worden gegenereerd, moet artikel 77, lid 1, AVG, dat het recht regelt om een klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit, dan aldus worden uitgelegd dat de natuurlijke persoon die stelt dat de informatieplicht niet is nagekomen, in het kader van de uitoefening van zijn recht om een klacht in te dienen ook kan laten onderzoeken of het in artikel 14, lid 5, onder c), AVG bedoelde lidstatelijke recht voorziet in passende maatregelen om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen?

3) Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, kan artikel 14, lid 5, onder c), AVG dan aldus worden uitgelegd dat de daarin genoemde passende maatregelen inhouden dat de wetgever van de lidstaat geacht wordt de in artikel 32 AVG bedoelde maatregelen met het oog op de beveiliging van de verwerking (wettelijk) vast te leggen?

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Motivering

[1] De Kúria, als rechterlijke instantie waarvan de beslissing niet meer vatbaar is voor hoger beroep, verzoekt het Hof krachtens artikel 267 VWEU om

uitlegging van de bepalingen van Unierecht die noodzakelijk zijn voor de beslechting van de zaak.

Voorwerp van het geding en relevante feiten in verband met het verzoek om een prejudiciële beslissing

[2] In Hongarije is het bewijs van vaccinatie tegen / herstel van het coronavirus (hierna: „coronabewijs”) krachtens een wettelijke bevoegdheid afgegeven door de Budapest Fővárosi Kormányhivatal (overheidsdienst voor de hoofdstad Boedapest; hierna: „overheidsdienst”), die geen partij is in het geding. Nadat verzoeker, een natuurlijke persoon, van de overheidsdienst zijn coronabewijs had ontvangen, heeft hij op 30 april 2021 rechtstreeks bij de Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (nationale autoriteit voor gegevensbescherming en vrijheid van informatie, Hongarije; hierna: „verweerster”) een klacht ingediend, waarin hij verweerster verzocht een gegevensbeschermingsprocedure in te leiden en de overheidsdienst te sommeren om zijn verwerkingen in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de AVG. In zijn klacht heeft verzoeker onder meer aangevoerd dat de overheidsdienst geen informatiedocument betreffende de verweking van gegevens in verband met de afgifte van de coronabewijzen heeft opgesteld en gepubliceerd. Er is onvoldoende informatie over het doel en de rechtsgrond voor de gegevensverweking, over de rechten van betrokkenen en over hoe deze rechten kunnen worden uitgeoefend.

[3] In het kader van de procedure die naar aanleiding van de klacht was ingeleid heeft de overheidsdienst op uitnodiging van verweerster verklaard dat hij zijn taken in verband met de uitgifte van de vaccinatiebewijzen uitvoert op grond van § 2 van a koronavírus elleni védettségi igazolásról szóló 60/2021. (II.12.) Korm.rendelet (regeringsbesluit nr. 60/2021 van 12 februari 2021 betreffende het bewijs van vaccinatie tegen / herstel van het coronavirus; hierna: „regeringsbesluit”) en dat de rechtsgrond voor de verwerking artikel 6, lid 1, onder e), AVG, en in geval van de verwerking van bijzondere persoonsgegevens artikel 9, lid 1, onder i), AVG is. Hij legde uit dat hij de verwerkte gegevens overeenkomstig § 3, leden 2 en 3, van het regeringsbesluit via automatische informatieoverdracht ontvangt van de exploitant van het elektronische dienstenplatform en het orgaan dat het register van persoons- en adresgegevens beheert. Hij betoogde dat hij op grond van artikel 14, lid 5, onder c), AVG niet verplicht was om informatie te verstrekken over de gegevensverwerking, maar dat hij niettemin een informatiedocument heeft opgesteld en op zijn website heeft gepubliceerd.

[4] Verweerster heeft het verzoek van verzoeker bij besluit van 15 november 2021 [OMISSIS] afgewezen. In de motivering van het besluit stelde zij vast dat de overheidsdienst geen informatieverplichting had uit hoofde van artikel 14 AVG, aangezien de uitzonderingsregel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG van toepassing is op de betrokken verwerking. De onderzochte verwerking vindt haar grondslag in het aangehaalde regeringsbesluit, en aangezien de overheidsdienst de

gegevens niet bij de betrokkene heeft verkregen, en § 3, lid 1, van het regeringsbesluit de overheidsdienst uitdrukkelijk voorschrijft om gegevens te verzamelen, was de overheidsdienst overeenkomstig artikel 14, lid 5, onder c), AVG niet verplicht om informatie te verstrekken. In de motivering wordt opgemerkt dat verweerster het als een goede praktijk beschouwde dat de overheidsdienst informatie over de gegevensverwerking op zijn website had gepubliceerd, ondanks dat hij daartoe wettelijk niet verplicht was.

[5] Verweerster heeft het vraagstuk van de in het tweede zinsdeel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG genoemde passende maatregelen om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen ambtshalve onderzocht en vastgesteld dat § 5 tot en met 7, en § 2 en 3, van het regeringsbesluit als zodanig kunnen worden beschouwd.

[6] In de motivering wordt opgemerkt dat verweerster bij de beoordeling van de toepasselijkheid van de uitzonderingsregel rekening heeft gehouden met punt 66 van richtsnoer WP260 en punt 41 van richtsnoeren 3/2020 van het EDBP.

[7] Volgens de motivering had de overheidsdienst bovendien geen informatieplicht omdat verzoeker, gelet op zijn opleiding en deskundigheid, ambtshalve op de hoogte moest zijn van de informatie met betrekking tot de gegevensverwerking, zodat hij niet in zijn belangen was geschaad.

[8] Volgens de motivering had verzoeker krachtens artikel 77, lid 1, AVG uitsluitend het recht om een klacht in te dienen indien de persoonsgegevensinbreuk hem betreft, zodat verweerster geen besluit heeft genomen over zijn klacht betreffende de mededeling over de gegevensverwerking aan derden en zijn verzoek om een geldboete op te leggen, mocht een inbreuk worden vastgesteld. Verweerster heeft aangegeven dat zij niettemin de regeling van het regeringsbesluit, waaronder artikel 14, lid 5, onder c), tweede zinsdeel, AVG, heeft onderzocht.

[9] Verzoeker heeft tegen dit besluit bestuursrechtelijk beroep ingesteld. De Fővárosi Törvényszék (rechter voor de agglomeratie van Boedapest, Hongarije; hierna: „rechter in eerste aanleg”) heeft zijn beroep gegrond verklaard, het besluit van verweerster nietig verklaard en verweerster gelast een nieuwe procedure te starten.

[10] In de motivering van zijn vonnis heeft de rechter in eerste aanleg in het kader van de uitlegging van artikel 14, lid 5, onder c), AVG, vastgesteld dat de uitzonderingsregel geen toepassing kon vinden, aangezien in het geval van de coronabewijzen gegevens tot stand komen die de verwerkingsverantwoordelijke niet van een ander orgaan ontvangt, maar zelf genereert. Deze gegevens zijn onder meer het volgnummer van het coronabewijs, in het geval van personen die de infectie hebben ondergaan de geldigheidsduur van het herstellbewijs, de QR-code die op het coronabewijs is vermeld, de streepjescode en overige alfanumerieke codes op de brief waarmee het coronabewijs wordt verzonden en de met de

behandeling van de zaak verband houdende gegevens die gedurende de verwerking door de verwerkingsverantwoordelijke zijn ontstaan.

[11] Volgens de uitlegging van de rechter in eerste aanleg heeft de uitzonderingsregel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG, uitsluitend betrekking op gegevens die van een ander orgaan zijn ontvangen.

[12] Volgens de motivering was de rechter in eerste aanleg van oordeel dat de toepassing van de uitzonderingsregel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG blijkt geeft van een evident onjuiste rechtsopvatting, omdat deze uitsluitend van toepassing is wanneer de informatie eerder elk aspect van de verwerking behelsde of wanneer de omstandigheden van de gegevensverwerking onveranderd zijn gebleven, en is bij die beoordeling de beroepskwalificatie of de deskundigheid van betrokkene volstrekt irrelevant.

[13] Volgens de motivering zag het verzoek dat verzoeker bij verweerster heeft ingediend niet op de uitoefening van de bevoegdheid waarin artikel 58, lid 2, onder c), AVG voorziet, maar heeft verzoeker gebruik gemaakt van zijn in artikel 77, lid 1, AVG gewaarborgde recht om een klacht in te dienen, welke bepaling het recht van betrokkenen om zich tot de autoriteit te wenden niet beperkt door als voorwaarde te stellen dat verzoeker zich eerst tot de overheidsdienst had moeten wenden. De rechter in eerste aanleg merkte op dat verweerster in de door haar ingestelde procedure de overheidsdienst om een reactie had gevraagd met betrekking tot alle betrokkenen in het algemeen, en niet met betrekking tot verzoeker in het bijzonder.

[14] Gelet op zijn uitlegging van de uitzonderingsregel heeft de rechter in eerste aanleg het tweede zinsdeel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG niet onderzocht.

[15] Naar aanleiding van het buitengewoon rechtsmiddel (herzieningsverzoek) dat verweerster tegen het onherroepelijke vonnis heeft ingesteld, heeft de Kúria een cassatieprocedure ingeleid.

[16] Volgens het cassatieberoep van verweerster is het vonnis van de rechter in eerste aanleg in strijd met het recht, onder meer omdat hij artikel 14, lid 1, en lid 5, onder c), AVG onjuist en onrechtmatig heeft uitgelegd.

[17] In zijn incidenteel cassatieberoep concludeert verzoeker primair tot handhaving van het vonnis van de rechter in eerste aanleg op grond dat het in overeenstemming is met de regelgeving, en subsidiair, indien de Kúria zijn standpunt niet zou delen, stelt hij voor om het Hof in het kader van een prejudiciële procedure te verzoeken de uitzonderingsregel van artikel 14, lid 1, en artikel 14, lid 5, onder c), AVG uit te leggen.

Toepasselijk recht

[18] **A) Unierecht:**

Artikel 14, lid 1, AVG:

Wanneer persoonsgegevens niet van de betrokkene zijn verkregen, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de volgende informatie:

- a) de identiteit en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, van de vertegenwoordiger van de verwerkingsverantwoordelijke;
- b) in voorkomend geval, de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;
- c) de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, en de rechtsgrond voor de verwerking;
- d) de betrokken categorieën van persoonsgegevens;
- e) in voorkomend geval, de ontvangers of categorieën van ontvangers van de persoonsgegevens;
- f) in voorkomend geval, dat de verwerkingsverantwoordelijke het voornemen heeft de persoonsgegevens door te geven aan een ontvanger in een derde land of aan een internationale organisatie [...]

[19] Artikel 14, lid 5, AVG:

De leden 1 tot en met 4 zijn niet van toepassing wanneer en voor zover:

- a) de betrokkene reeds over de informatie beschikt;

[...]

- c) het verkrijgen of verstrekken van de gegevens uitdrukkelijk is voorgeschreven bij Unie- of lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is en dat recht voorziet in passende maatregelen om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen; of

[...]

[20] Artikel 77, lid 1, AVG:

Onverminderd andere mogelijkheden van administratief beroep of een voorziening in rechte, heeft iedere betrokkene het recht een klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit, met name in de lidstaat waar hij gewoonlijk verblijft, hij zijn werkplek heeft of waar de beweerde inbreuk is begaan, indien hij van mening is dat de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens inbreuk maakt op deze verordening.

B) Nationaal recht

Relevante bepalingen van **60/2021. (II.12.) Korm.rendelet** – A koronavírus elleni védettség igazolásáról (regeringsbesluit 60/2021 van 12 februari 2021 betreffende het bewijs van vaccinatie tegen / herstel van het coronavirus), in de versie die gold op de datum van ontvangst van het verzoek van verzoeker door verweerster:

[21] § 2, leden 6 en 7:

Het vaccinatie- of herstelbewijs wordt aan de houder die een natuurlijke persoon is ambtshalve of op verzoek afgegeven door de overheidsdienst voor de hoofdstad Boedapest (hierna: autoriteit).

[22] § 3, lid 3:

In de in § 2, lid 6, onder c) en d) bedoelde gevallen ontvangt de autoriteit

- a) van de exploitant van het online platform voor dienstverlening op het gebied van de gezondheidszorg het sociaalverzekeringsnummer van de betrokkene, de in § 2, lid 1, punt e) en g), en de in lid 1 genoemde gegevens,
- b) van het orgaan dat het register van persoons- en adresgegevens beheert de naam, het paspoortnummer, het identiteitsbewijsnummer en het adres van betrokkene door middel van automatische informatieoverdracht, of, indien nodig, via de aan de geharmoniseerde registratie verbonden dienst.

[23] § 2, lid 1:

Het vaccinatie- of herstelbewijs bevat de volgende vermeldingen:

- a) de naam van betrokkene,
- b) het paspoortnummer van de betrokkene, indien de betrokkene daarover beschikt,
- c) het nummer van de identiteitskaart van de betrokkene, indien de betrokkene daarover beschikt,
- d) het volgnummer van het vaccinatie- of herstelbewijs,
- e) indien het een vaccinatiebewijs betreft, de datum van de vaccinatie,
- f) indien het een herstelbewijs betreft, de geldigheidsduur van het herstelbewijs,
- g) een met behulp van IT-instrumenten optisch leesbare opslagcode gegenereerd uit de onder a) tot en met f) genoemde gegevens,
- h) als tekstuele aanduiding

ha) „Dit bewijs is geldig indien het samen met een identiteitsbewijs of een paspoort wordt getoond”,

hb) „Niet overdraagbaar”

hc) „De aan dit bewijs verbonden rechten kunnen worden gecontroleerd op de website koronavirus.gov.hu”.

Motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing en argumenten van partijen

[24] De Kúria is volgens het recht van de lidstaat de rechterlijke instantie waarvan de beslissing niet meer vatbaar is voor hoger beroep.

[25] De rechtsgrondslag van het tussen partijen te beslechten geschil is de AVG, hetgeen betekent dat in het geding de uitlegging wordt verlangd van afgeleide wetgeving, dat wil zeggen van rechtsreeks toepasselijke bepalingen van het Unierecht, welke uitlegging onder de bevoegdheid van het Hof valt (artikel 267 VWEU).

[26] De Kúria heeft de in de zaak Cilfit, C-283/81 [ECLI:EU:C:1982:335] vastgestelde en in zaak C-561/19 [ECLI:EU:C:2021:799] gepreciseerde voorwaarden voor het inleiden van een prejudiciële procedure onderzocht en kwam tot de conclusie dat aan die voorwaarden is voldaan, om de volgende redenen.

[27] De opgeworpen vraag is relevant voor de beslissing ten gronde, aangezien de gegrondheid van het cassatieberoep van verweerster onder meer afhankelijk is van het antwoord op de vragen of

a) de uitzonderingsregel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG van toepassing is op de onderzochte gegevensverwerking;

b) de betrokkene in het kader van de klachtenprocedure van artikel 77, lid 1, AVG, zich kan beroepen op artikel 14, lid 5, onder c), tweede zinsdeel, AVG en zo ja, dan moet worden uitgelegd wat de in artikel 14, lid 5, onder c), tweede zinsdeel, AVG opgenomen bepaling over passende maatregelen betekent voor het recht van de lidstaat.

[28] Daarnaast heeft het Hof de in het geding toepasselijke uitzonderingsregel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG, in samenhang met artikel 77, lid 1, AVG, nog niet uitgelegd.

[29] Hoewel punt 66 van richtsnoer WP260 van de groep gegevensbescherming artikel 29 en punt 41 van richtsnoeren 3/2020 van het EDPB, waarvan de inhoud nagenoeg identiek is, tot op zekere hoogte een uitlegging geven van de uitzonderingsregel, kan de uitlegging van de werkgroep niet als een authentieke

uitlegging van het Unierecht worden aangemerkt, is zij geen handeling van de Unie in de zin van artikel 288 VWEU, bindt zij de rechterlijke instanties van de lidstaten niet en geeft zij geen antwoord op de in het onderhavige geding gerezen uitleggingsvraag.

[30] Bovendien is de uitlegging van de toepasselijke bepalingen van de AVG niet [...] zo duidelijk dat zij elke redelijke twijfel uitsluit, aangezien de uit drie rechters samengestelde bestuursrechtelijke kamer en de vijf rechters tellende kamer van de Kúria het eerste zinsdeel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG, op uiteenlopende wijze uitleggen, omdat de bewoordingen van overweging 62 en het regelgevend gedeelte van de AVG uiteenlopen (vastleggen/verstrekken – ontvangen/verstrekken), en ook omdat verweerster volgens verzoeker een andere uitlegging toekent aan de betrokken bepaling.

[31] Volgens verzoeker kan met de uitzonderingsregel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG uitsluitend rekening worden gehouden wanneer de verwerkte gegevens betrekking hebben op gegevens die niet bij de betrokkene zijn verzameld, en is zij niet van toepassing wanneer de gegevens door de verwerkingsverantwoordelijke zijn gegenereerd. Hij betoogt dat het standpunt van verweerster zou leiden tot de uitholling van het recht op informatie, terwijl duidelijk is dat het recht op informatie van cruciaal belang is voor de uitoefening van de rechten van betrokkenen, zodat zij weten welke rechten zij ten aanzien van de betrokken gegevensverwerking hebben.

[32] Verweerster is van mening dat artikel 14, lid 5, onder c), AVG wel degelijk van toepassing is op de onderzochte gegevensverwerking. Zij betoogt dat de AVG in het kader van de informatieverstrekking aan betrokkenen twee niveaus van informatieverstrekking onderscheidt; de artikelen 13 en 14 van de AVG regelen de aan de betrokkenen te verstrekken informatie zonder daartoe strekkend verzoek, terwijl de bepalingen van artikel 15 betrekking hebben op de informatieverstrekking wanneer de betrokkene daarom verzoekt. Wanneer de verwerkingsverantwoordelijke de persoonsgegevens rechtstreeks bij de betrokkene verzamelt, wordt de informatie overeenkomstig artikel 13, AVG verstrekt, en in alle andere gevallen overeenkomstig artikel 14 AVG. Zij benadrukt dat de AVG wat betreft de vorm van de informatieverstrekking een gesloten systeem vormt, zodat er geen gegevensverwerking bestaat waarop, gelet op haar aard, de informatieverplichting niet van toepassing is.

[33] Zij betoogt dat de litigieuze gegevensverwerking in haar geheel onder de materiële werkingssfeer van artikel 14 AVG valt, en dat de uitzonderingsregel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG bijgevolg ook van toepassing is op de onderzochte gegevensverwerking, aangezien zij gegevens betreft die „*niet bij de betrokkene worden verzameld*”.

[34] Ter onderbouwing van haar betoog verwijst verweerster naar overweging 62 van de AVG, waarin in verband met de uitzonderingsregel, in tegenstelling tot de

bewoordingen van het regelgevend gedeelte, de uitdrukkingen *vastleggen* en verstrekken van persoonsgegevens zijn vermeld.

[35] Zij verwijst naar punt 32 van het arrest van het Hof in zaak C-243/20, [REDACTED] [ECLI:EU:C:2021:1045] en de aldaar aangehaalde rechtspraak, volgens welke wanneer er verschillen zijn tussen de taalversies van een Unierechtelijke bepaling, bij de uitlegging van de bepaling gelet moet worden op de algemene opzet en de doelstelling van de regeling waarvan zij een onderdeel vormt. Zij stelt dat een systematische uitlegging van de betrokken bepalingen laat zien dat de in overweging 62 van de AVG gebezigde termen *registratie/opslag/register* een aanzienlijk ruimere betekenis hebben dan de uitdrukkingen *ontvangen/verzamelen*. Bovendien, terwijl artikel 14, lid 1, AVG slechts verwijst naar één verwerking (verkrijgen/verzamelen), vallen krachtens artikel 14, lid 5, onder c), AVG meerdere verwerkingen onder de uitzonderingsgrond (volgens sommige taalversies naast verkrijging ook verstrekking en openbaarmaking).

[36] Verweerster betoogt dat op basis van de vergelijking van een aantal bepalingen van de AVG vanuit een systematische benadering geconcludeerd kan worden dat de materiële werkings sfeer van artikel 14, lid 5, onder c), AVG zich minstens tot dezelfde verwerkingen uitstrekt als die van lid 1 van deze bepaling.

[37] Zo is ook gerede twijfel mogelijk over de klachtenprocedure van artikel 77, lid 1, AVG, die rechtstreeks bij de toezichthoudende autoriteit kan worden ingeleid, in samenhang met artikel 14, lid 5, onder c), AVG.

[38] Volgens verweerster impliceert het tweede zinsdeel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG, een toetsing van de conformiteit van het nationale recht, hetgeen in de visie van verweerster erop neerkomt dat de toezichthoudende autoriteit geacht wordt wettelijke bepalingen te toetsen, terwijl deze autoriteit niet bevoegd is om de juistheid van de nationale wetgeving te onderzoeken.

[39] Volgens verzoeker kan het in artikel 77, lid 1, AVG, gewaarborgde recht om een klacht in te dienen, dat wil zeggen het doen van beroep op de schending van de regels met betrekking tot de verwerking van de op de betrokkene betrekking hebbende persoonsgegevens, niet worden beperkt, en kan de betrokkene in voorkomend geval in het kader van de klachtenprocedure de toezichthoudende autoriteit tevens verzoeken het tweede zinsdeel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG, te onderzoeken.

[40] Tot slot zou het Hof door de in het tweede zinsdeel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG opgenomen „passende maatregelen om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen” uit te leggen, de verwijzende rechter een voor de beslechting van het geding nuttig antwoord kunnen geven op de vraag wat de toezichthoudende autoriteit in een dergelijke situatie te doen staat en waarop de met de beslechting van het geding belaste rechter bij het onderzoek van de nationale wetgeving zich moet richten.

[41] De Kúria is van oordeel dat de laatste vraag relevantie zal krijgen wanneer het Hof het hierna uitgezette standpunt van de Kúria bevestigt, waardoor de rechter in eerste aanleg zich in de nieuwe procedure zal moeten uitspreken over deze kwestie.

Standpunt van de Kúria over de gestelde vragen

De eerste vraag

[42] De Kúria deelt in wezen het standpunt van verweerster dat de uitzonderingsregel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG van toepassing is op alle vormen van gegevensverwerking die betrekking hebben op andere dan overeenkomstig artikel 13 AVG bij de betrokkene verzamelde persoonsgegevens.

[43] Dit komt eveneens tot uitdrukking in overweging 62, waarin onder meer artikel 14, lid 5, onder c), AVG wordt uitgelegd, en waarin in plaats van de in het regelgevende gedeelte gebruikte term „verkrijgen” de formulering „registratie” wordt gebezigd.

[44] De Kúria heeft de in de Hongaarse taalversie van artikel 14, lid 5, onder c), AVG opgenomen uitdrukking „megszerzés” (verkrijgen), en de uitdrukking „registratie” vergeleken met formuleringen in andere taalversies en vastgesteld dat in het regelgevend gedeelte in de Engelse (obtain), Duitse (Erlangung), Franse (obtention), Italiaanse (ottenimento) en Spaanse (obstencion) taalversies dezelfde formulering wordt gebruikt als in de Hongaarse. De in overweging 62 van de Hongaarse taalversie van de AVG gebruikte formulering „registratie” komt overeen met de Engelse (recording), de Italiaanse (registrazione) en de Franse (enregistrement) taalversie, terwijl in de Duitse en de Spaanse taalversie de term „opslag” (Speicherung – cuando el registro) wordt gebruikt.

[45] Uit het voorgaande volgt dat er geen verschil is tussen de verschillende taalversies, maar veeleer tussen de in de preambule gegeven uitlegging en de formulering die in het regelgevende gedeelte wordt gebruikt. Terwijl de eerste betrekking heeft op een breder scala aan verwerkingen, ziet de in artikel 14, lid 5, onder c), eerste zinsdeel, AVG gebruikte uitdrukking „verkrijgen” op een beperktere groep handelingen.

[46] Aangezien de materiële werkingssfeer van artikel 14 AVG in de eerste plaats wordt bepaald door lid 1 en de titel van het artikel, waaruit blijkt dat de onderzochte bepaling betrekking heeft op persoonsgegevens die niet van de betrokkene zijn verkregen, volgt hieruit dat de uitzonderingsregel van artikel 14, lid 5, onder c), AVG betrekking heeft op alle verwerkingen van persoonsgegevens die niet van de betrokkene zijn verkregen, bijgevolg ook op de gegevens die onder de verwerkingsverantwoordelijke zijn gegenereerd.

De tweede vraag

[47] Met de tweede vraag wenst de Kúria in wezen antwoord te verkrijgen op de vraag of de toezichthoudende autoriteit bevoegd is om de kwestie van de passende maatregelen waarin het lidstatelijk recht voorziet om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene overeenkomstig artikel 14, lid 5, onder c), tweede zinsdeel, AVG, te beschermen, dat wil zeggen de waarborgen waarin het recht van de lidstaat krachtens de AVG voorziet, te toetsen, en of de betrokkene, in casu verzoeker, de conformiteit van de nationale wetgeving met de AVG in het kader van een klachtenprocedure ter discussie kan stellen.

De derde vraag

[48] Het spreekt voor zich dat het Hof de derde vraag enkel hoeft te beantwoorden indien zijn antwoord op de tweede vraag luidt dat de toezichthoudende autoriteit de bevoegdheid heeft om te toetsen, en de betrokkene in het kader van een klachtenprocedure het recht heeft om te laten onderzoeken, of het nationale recht in overeenstemming is met artikel 14, lid 5, onder c), tweede zinsdeel, van de AVG.

[49] Het is voor de Kúria niet duidelijk wat volgens de Uniewetgever moet worden verstaan onder passende maatregelen waarin het lidstatelijk recht voorziet om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen.

[50] De Kúria is van oordeel dat, hoewel het logisch lijkt om op deze vraag het antwoord te geven dat de passende maatregelen ten eerste inhouden dat de in artikel 14, lid 1, onder a) tot en met f), AVG, opgesomde factoren worden opgenomen in de relevante lidstatelijke wetgeving, en dat de omzetting van de in artikel 32, AVG, genoemde maatregelen in het kader van de beveiliging van de verwerking kunnen worden getoetst, komt het belasten van wetgeving met regels van technische aard zoals deze de begrijpelijkheid van het regelgevende gedeelte van de regeling, en daarmee het beginsel van normatieve duidelijkheid, niet ten goede, en kan het voldoende waarborgen bieden wanneer een betrokken orgaan van de lidstaat de maatregelen in het kader van de beveiliging van de verwerking zonder een uitdrukkelijke beschrijving van deze maatregelen in de wet in acht neemt en dit in een procedure voor de toezichthoudende autoriteit [...] kan aantonen.

Slot

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Boedapest, 8 februari 2023

[ondertekeningen]